

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 3529-09-21 אבישר ואח' נ' הכלכלה הישנה בע"מ ואח'

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת מיכל עמית - אניסמן

המבקשים
 1. הכלכלה הישנה בע"מ
 2. דוד שטרנפלד
 ע"י ב"כ עו"ד דוד שטרנפלד

נגד

המשיבים
 1. יועד אבישר
 2. דליה אבישר
 3. י.א. הפקות דפוס ומו"לות בע"מ
 ע"י ב"כ עו"ד ארי הר זהב

ספרות:

סמדר אוטולנגי בוררות - דין ונוהל

ישראל שמעוני דיני בוררות - אופק חדש בבוררות (התשס"א)

חקיקה שאוזכרה:

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 5, 5(א)

החלטה

לפניי בקשת המבקשים, הם הנתבעים בתובענה דן, להורות על עיכוב ההליכים בתובענה שהגישו נגדם המשיבים, בהתאם להוראות סעיף 5(א) לחוק הבוררות, התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק הבוררות"), בשל תניית בוררות הקיימת בהסכם שנחתם בין הצדדים (להלן: "ההסכם").

רקע עובדתי

1. ביום 2.9.2021 הגישו המשיבים את תביעתם כנגד המבקשים. במסגרת תביעתם טענו המשיבים כי התקשרו עם המבקשים בהסכמים להשקעה משותפת במיזם עסקי. ביום 30.1.2003 נחתם ביניהם ההסכם שהסדיר את סיום ההתקשרות ביניהם. במסגרת ההסכם נרשם משכון על זכויות המשיבים 1-2 בדירת המגורים שלהם שברח' דוד אבידן 17 בתל אביב (גוש 6615, חלקה 304, תת חלקה 100) (להלן: "המקרקעין"), וזאת לשם הבטחת פירעון חוב לבנק הבינלאומי הראשון בע"מ (להלן: "הבנק") בחשבון שמספרו 041025, שהמשיבים היו ערבים לפירעונו, וכן לשחרור המבקש 2 מערבותו לקיום הסכם שכירות בנכס שאותו שכרה המשיבה 3.
2. לטענת המשיבים, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב התביעה, החוב לבנק נפרע זה מכבר וחשבון הבנק נסגר והתנאים לפקיעת המשכון התקיימו במלואם, אך המבקשים אינם מסירים את המשכון.
3. משכך, עתרו המשיבים כי בית המשפט ייתן צו המורה על מחיקת המשכון.
4. ביום 24.11.2021 הגישו המבקשים את בקשתם לעיכוב ההליכים בתובענה מחמת קיומה של תניית בוררות.
5. בהחלטת כב' השופטת שבח מיום 28.11.2021 נקבע כי טרם הוגש כתב הגנה וכי אין די בהגשת בקשה לעיכוב הליכים כדי ליתן ארכה להגשתו.
6. ביום 1.12.2021 הגישו המשיבים תשובתם לבקשה, וביום 2.12.2021 נותב התיק לטיפול.
7. ביום 12.12.2021 הגישו המבקשים תגובתם לתשובת המשיבים.

טענות הצדדים

8. **לטענת המבקשים**, בין הצדדים הייתה מערכת יחסים עסקית מסועפת, שכללה השקעה של המבקש 2, באמצעות חברות בבעלותו, במיזמים שיזם המשיב 1, והמבקש 2 אף העמיד לטובת המשיב 1 וחברות שבבעלותו ערבויות, מעת לעת, וכן חתם כערב להסכם שכירות על נכס מסחרי שבבעלותו. לימים אף שימש המבקש 2 כבא כוחו של המשיב 1 בעניינים שונים, ואכן, כפי שעולה מכתב התביעה, עומדת ותלויה תלויה של המשיב 1 כלפי המבקש 2 בוועדת האתיקה המחוזית במחוז תל אביב של לשכת עורכי הדין.
9. לטענת המבקשים, כבר ביום 9.9.2021, בתשובת המבקש 2 לתלונתו האמורה של המשיב 1 לוועדת האתיקה המחוזית, הציע המבקש 2 כי הצדדים יפנו להליך בוררות, שעה שלטענתו המשיבים עודם חייבים לו כספים.
10. המבקשים טוענים כי ליבה של המחלוקת בין הצדדים היא שאלת תוקפו של ההסכם, אשר צורף כנספח א' לכתב התביעה. בסעיף 19 להסכם נקבע כי הצדדים יעבירו לבוררות כל סכסוך שיתגלע ביניהם בכל עניין הקשור לתוקפו, לביצועו ו/או לפירושו של הסכם זה, על נספחיו. לטענתם, סעיף 19 להסכם יוצר תנאי הכרחי בבירור כל מחלוקת שתתעורר בין הצדדים בבוררות, ואל לצדדים לפנות להליך משפטי בכל עניין הקשור בהסכם, אלא רק לאחר שהוגשה בקשה לצד שכנגד לקיום בוררות ובקשה זו לא נענתה.
11. משכך, טוענים המבקשים כי על בית המשפט להורות על עיכוב ההליכים בתובענה דן ועל העברת הדיון בסכסוך בין הצדדים לבוררות ומינוי בורר בהתאם למנגנון הקבוע בסעיף 19(א) להסכם.

12. **מנגד, טוענים המשיבים**, כי לא בכדי בחרו המבקשים שלא להגיש כתב הגנה, בד בבד עם הגשת הבקשה לעיכוב הליכים, שכן אין בפייהם טענת הגנה כלשהי. לטענת המשיבים, חרף החלטתה של כבי' השופטת שבח מיום 28.11.2021, המשיבים עשו דין לעצמם ולא הגישו כתב הגנה אף לאחר הגשת הבקשה, ומשכך יש ליתן פסק דין בתובענה בהיעדר הגנה.
13. אשר לבקשה לעיכוב הליכים טוענים המשיבים, כי הבקשה לא נתמכה בתצהיר ודי בכך כדי להביא לדחייתה. כך, לטענתם, תנאי לקבלת בקשה לעיכוב הליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#) הוא כי המבקש יוכיח שהיה מוכן לעשות את הדרוש לקיום הבוררות עוד בטרם הגשת התובענה וכי הוא עדיין מוכן לכך בעת הגשת הבקשה. לפיכך, הלכה היא כי בבקשות לעיכוב הליכים, צירוף תצהיר הוא יסוד עיקרי הנדרש לשם הוכחת הנכונות לקיום הליכי הבוררות. שעה שלא צורף תצהיר לתמיכה בבקשה, לא הוכחה נכונותם של המבקשים לקיים הליך בוררות.
14. לעניין זה מוסיפים המשיבים וטוענים, כי אם היו המבקשים אכן מעוניינים בקיום בוררות, שבמסגרתה יתברר החוב הנטען של המשיבים כלפיהם, היה באפשרותם לפנות להליך בוררות כבר לפני 10 שנים, ולכל הפחות לפני 7 שנים. לטענת המשיבים, ברי כי בעל דין הטוען לקיומו של חוב כלפיו ולא עושה מאום משך עשור, מעיד בהתנהגותו כי אינו נכון לקיים הליך בוררות.
15. המשיבים מוסיפים וטוענים, כי ההסכמה, כביכול, לקיום הליכי בוררות, אותה מבקשים המבקשים ללמוד מהמכתב שצורף לתשובתם, היא לכל היותר של המבקש 2 ואין במכתב האמור כדי ללמד על הסכמה של המבקשת 1, שהיא בעלת המשכון, לקיים בוררות.
16. לטענת המשיבים, החוב הנטען במכתבו של המבקש 2, אינו נוגע לסכסוך מושא ההליך דנן ומדובר לכל היותר בקיומו של חוב אחר שהמשכון לא נועד להבטיח. לפיכך, הסכמתו של המבקש 2 במכתבו לקיים הליך בוררות לבירור חובות אחרים, אינה יכולה להעיד על הסכמתו לבירור התביעה דנן, העוסקת ברישום משכון שנועד להבטיח חובות ספציפיים, בבוררות.
17. לפיכך, טוענים המשיבים, המבקשים לא עמדו בנטל המוטל עליהם להוכיח אי היו מוכנים לעשות כל הדרוש לקיום בוררות וכי הם עדיין מוכנים לכך.
18. לטענת המשיבים, הסכם הבוררות ממילא פקע נוכח מחדלי המבקשים שלא עשו מאום משך למעלה מ-7 שנים כדי לקיים את הליך הבוררות. לטענתם, הלכה היא כי מחדל מתמשך והיעדר פעולה תיחשב כזניחת הבוררות על ידי בעל דין שהיה חייב בנקיטת מעשה, אשר תוצאתה פקיעת הסכם הבוררות וביטול הליכי הבוררות. שיהו של שנים בפנייה להליך בוררות מלמדת, לשיטת המשיבים, על זניחת הסכם הבוררות.
19. בענייננו, טוענים המשיבים, המשכון נרשם עוד בשנת 2003. החוב מושא המשכון נפרע במלואו לכל המאוחר ביום 14.7.2014, לפני למעלה מ-7 שנים ומשכך יש לבטל את המשכון. אף התנאי הנוסף לביטול המשכון, קרי החלפת ערבותו של המבקש 2 להבטחת תשלומי השכירות של המשיבה 3, התקיים כבר לפני 11 שנים, מאז חדלה המשיבה 3 לשכור את הנכס מושא ההסכם.
20. לטענת המשיבים, מאז נחתם ההסכם, בשנת 2003, ומאז התקיימו התנאים להסרת המשכון, לא יזמו המבקשים הליך בוררות כלשהו לבירור טענה כספית כלשהי. בכך יש כדי להעיד על כך שלא קיים כל חוב של המשיבים כלפי המבקשים, וכן על כך שהמבקשים זנחו את הסכם הבוררות וויתרו על האפשרות לאכוף את תניית הבוררות.

21. ממילא, טוענים המשיבים, לא ניתן לדון בסעד של ביטול משכון במסגרת הליך בוררות, שכן מדובר בזכות קניינית הפועלת כלפי כולי עלמא ויש בה כדי להשפיע על צדדים שלישיים שאינם צד להליך הבוררות.
22. **בתגובה לתשובת המשיבים טוענים המבקשים**, כי המשיבים עצמם צירפו את ההסכם לכתב התביעה ובגדרו של ההסכם קיימת תניית בוררות, ולכן משכתב התביעה מבוסס על הסכם שלא בוטל וכולל בתוכו תניית בוררות, עומדת למבקשים הזכות לבקש את עיכוב ההליכים, מבלי שיצטרכו להגיש כתב הגנה.
23. לטענת המבקשים, שעה שההסכם מושא התביעה לא בוטל, תניית הבוררות עומדת בעינה וככל שהתביעה נסמכת על ההסכם שצורף לכתב התביעה, אף לא היה עליהם לתמוך את בקשתם בתצהיר.
24. המבקשים טוענים עוד, כי המשיבים לא שילמו את מלוא החוב שהיה בחשבון הבנק מושא ההסכם, והחשבון נסגר מאחר והחוב שולם על ידי המבקש 2. לטענתם, עניין זה יידון במסגרת הבוררות. כלומר הליך הבוררות יעסוק בשאלת ביטול המשכון והשאלה אם המשיבים שילמו את מלוא הסכום שהיה עליהם לשלם. משכך, אף אין לקבל את טענת המשיבים שלפיה לא מדובר בנושא שניתן לדון בו במסגרת הליך בוררות.
25. לטענתם, הם מעולם לא זנחו את ההסכם הבוררות ודווקא המשיבים הם שלא עשו מאום במשך כל השנים על מנת לבטל את המשכון.

המסגרת הנורמטיבית

26. סעיף 5 לחוק הבוררות קובע כי:

”5. (א) הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין הוא מוכן לכך.

(ב) בקשה לעיכוב הליכים יכול שתוגש בכתב ההגנה או בדרך אחרת, אך לא יאוחר מהיום שטען המבקש לראשונה לגופו של עניין התובענה.

(ג) בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות.”

27. כדי שבית המשפט יורה על עיכובם של הליכים, חייבים להתקיים מספר תנאים. ברע"א

4986/08 Tyco building servies נ' אלבקס וידאו בע"מ ואח' (פורסם בנבו, 12.4.2010)

(להלן: "עניין אלבקס") קבע בית המשפט העליון, כי סעיף 5(א) לחוק הבוררות מסמך את

בית המשפט לעכב הליכים שהוגשו לפניו אם נתקיימו כל התנאים הבאים:

- א. יש הסכם בוררות בין הצדדים.
- ב. התובענה שהוגשה לבית המשפט מתייחסת לסכסוך שההסכם חל עליו.
- ג. בעל דין שהוא צד להסכם מבקש את עיכוב ההליכים.
- ד. המבקש היה מוכן- והוא מוכן גם בעת הגשת הבקשה- לעשות את כל הדרוש לקיום הבוררות.

- ה. המבקש ביקש את עיכוב ההליכים בכתב ההגנה או בדרך אחרת.
- ו. המבקש פנה בבקשה לעיכוב הליכים לפני שטען לראשונה לגופה של התובענה.
28. אשר לתנאי של נכונות לקיום הבוררות נקבע כי נטל ההוכחה הוא על מבקש העיכוב ועליו להביא ראיה פוזיטיבית כלשהי לנכונותו זו ולא להסתפק בטיעון שאין ראיה שהוא סירב לנהל את הבוררות [ראו סמדר אוטולנגי בוררות דין ונוהל כרך א 265 (מהדורה רביעית מיוחדת, 2005) (להלן: "אוטולנגי") וההפניות שם]. הדגש צריך להיות על התנהות המבקש בעבר ולא על ההתרצות לקיום בוררות בהווה, לאחר שכבר הוגשה התובענה לבית המשפט (אוטולנגי, עמ' 265).
29. על הצהרת הנתבע בדבר נכונותו לקיים הליך בוררות להופיע בתצהיר המצורף לבקשה לעיכוב ההליכים. הצהרה זו יש לבסס בטיעון עובדתי. על התצהיר לפרט את כל העובדות, אין להסתפק באזכור והפניה אל מסמך אחר (אוטולנגי, עמ' 270-271).
30. גם אם מתקיימים כל התנאים, עדיין מסור לבית המשפט שיקול הדעת אם לעכב את ההליכים אם לאו. ככלל יעכב בית המשפט את ההליכים שבין הצדדים להסכם הבוררות, זולת אם מצא כי קיים טעם מיוחד לכך שהסכסוך לא יידון בבוררות. הנטל להוכיח כי בנסיבות העניין מתקיים "טעם מיוחד" שלא לעכב את הדיון מוטל על המתנגד לבקשת העיכוב [ראו אוטולנגי, עמ' 256 ו-284, וכן ישראל [שמעוני דיני בוררות- אופק חדש בבוררות](#) 130 (מהדורה שנייה מורחבת, 2014)].

דין והכרעה

31. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה לעיכוב ההליכים בתובענה דן בשל תניית בוררות להידחות. ואנמק.
32. אין חולק בין הצדדים בדבר קיומו של הסכם ביניהם, אשר במסגרתו נכללה תניית בוררות. כך, בסעיף 19 להסכם נקבע כדלקמן.

19. בוררות

19.1. כל סכסוך שיתגלע בין הצדדים בכל עניין הקשור לתוקפו, לביצועו ו/או לפירושו של הסכם זה על נספחין, יובא להכרעה בבוררות על ידי בורר מוסכם דן יחיד (לעיל ולהלן: "הבורר"). לא יגיעו הצדדים להסכמה על זהותו, ייקבע הבורר על ידי המוסד לבוררות עסקית של איגוד לשכות המסחר בת"א. לכל צד תעמוד הזכות לבקש פעם אחת את החלפת הבורר.

19.2. הבורר יהיה כפוף לדין המחתי בלבד ולא לסדרי הדין ודיני הראיות ויחויב לנמק את פסקו.

19.3. אם, מכל סיבה שהיא, לא יתקיים דיון בוררות אחד לפחות תוך 45 יום מיום בקשת הצד לקיום הבוררות, רשאי הצד המבקש לפנות להליכים משפטיים, ולא תתקיים יותר בוררות.

33. כלומר, הצדדים להסכם הסכימו כי כל סכסוך שיתגלע בין הצדדים בקשור לתוקפו, לביצועו ו/או לפירושו של ההסכם, יוכרע במסגרת הליך בוררות. כמו כן, בסעיף 19.3 להסכם נקבע מפורשות כי ככל שמכל סיבה שהיא לא יתקיים דיון בוררות אחד לפחות תוך 45 יום מיום

- בקשת אחד הצדדים לקיום הליך בוררות, רשאי אותו צד לפנות להליכים משפטיים ולא לתקיים יותר בוררות.
34. משכך, לא יכול להיות חולק כי בין הצדדים קיים הסכם בוררות ובכך מתקיים התנאי הראשון לעיכוב הליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#).
35. סבורתני אף כי התובענה דגן מתייחסת לסכסוך שהסכם הבוררות חל עליו, שעה שהמחלוקת מושא התובענה עניינה במשכון שנרשם על המקרקעין בהתאם לסעיף 6 להסכם, אשר נרשם לשם הבטחת ביצוע התחייבויות הצדדים על פי ההסכם. משכך, הרי שמדובר בסכסוך הנוגע לביצועו של ההסכם ועל כן, על פי לשונו של סעיף 19 להסכם, מתקיים אף התנאי השני לעיכוב ההליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#).
36. שעה שהמבקשים חתומים על ההסכם, הרי שמתקיים אף התנאי השלישי לעיכוב הליכים, והוא שהבקשה תוגש על ידי מי שהוא צד להסכם הבוררות.
37. התנאי הרביעי, שעניינו נכונותם של המבקשים בעבר ובעת הגשת הבקשה לעשות את כל הדרוש לשם קיום הבוררות, הוא התנאי המצוי במחלוקת בין הצדדים. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים לעניין זה, מצאתי כי המבקשים לא עמדו בנטל המוטל עליהם להוכיח את נכונותם לעשות כל הדרוש לשם קיום הבוררות.
38. כאמור לעיל, כתנאי לעיכוב ההליכים מחמת תניית בוררות, על הנתבע להוכיח כי היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות וכי הוא עדיין מוכן לכך במועד הגשת הבקשה. לשם כך, על מבקש העיכוב להציג ראיה פוזיטיבית לנכונותו זו. כמו כן, על הצהרת הנתבע בדבר נכונותו לקיים הליך בוררות להופיע בתצהיר המצורף לבקשה לעיכוב ההליכים.
39. בענייננו, המבקשים לא תמכו בקשתם בתצהיר. כל שצורף לבקשה הוא מכתב שכתב המבקש 2 לוועדת האתיקה המחוזית של מחוז תל אביב ביום 9.9.2021, בתשובה לתלונה שהגיש נגדו המשיב 1. בסעיף 50 למכתב זה ציין המבקש 2 כי המשיב 1 חייב לו כספים והוא מבקש לנהל עמו הליך בוררות בנושא הכספים, בלשכת עורכי הדין.
40. איני סבורה כי די בכך כדי לקיים התנאי הרביעי הנדרש לשם עיכוב ההליכים בתובענה דגן. ראשית, אין מדובר בתצהיר, אלא אך במכתב שנכתב על ידי המבקש 2. אין במכתב זה כדי להעיד על נכונותה של המבקשת 1 לקיום הבוררות. אין בו אף כדי להעיד על כך כי המבקשים היו נכונים בעבר לקיים הליך בוררות, עובר להגשת התביעה, שכן מכתב זה נכתב לאחר שהתובענה דגן הוגשה לבית המשפט.
41. זאת ועוד, דומה כי הליך הבוררות אליו התייחס המבקש 2 במסגרת מכתבו אינו הליך בוררות מתוקף ההסכם מושא התובענה שלפניי, שכן במכתבו ביקש המבקש 2 לקיים הליך בוררות בפני לשכת עורכי הדין, בעוד שבסעיף 19 להסכם נקבע כי הליך הבוררות בין הצדדים יתקיים בפני בורר יחיד שימונה על ידי הצדדים, ובהיעדר הסכמה בדבר זהותו ימונה על ידי המוסד לבוררות עסקית של איגוד לשכות המסחר בתל אביב. לא ברור מהמכתב האמור מדוע לטענת המבקש 2 חייב לו המשיב 1 סכומים כלשהם, והאם החוב הנתען קשור להסכם מושא התובענה דגן.
42. משכך, הרי שאין במכתב האמור כדי להוכיח כי המבקשים היו ועודם נכונים לעשות כל הדרוש לשם קיום בוררות על מנת להכריע בסכסוך מושא התובענה.
43. לכך יש להוסיף את העובדה, כי משך שנים רבות מאז נחתם ההסכם, בשנת 2003, ומאז נתן הבנק הודעה בדבר סגירת החשבון שבגין החוב שבו נרשם המשכון בשנת 2014 (כפי שעולה

- מנספח ג' לכתב התביעה), לא ביקשו המבקשים לקיים הליך בוררות, על אף טענותיהם לחוב של המשיבים כלפיהם, כפי שעולות מהמכתב שצורף לבקשתם. סבורתני כי אף בכך יש כדי לסתור את טענתם בדבר נכונות לעשות כל הדרוש לשם קיום הליך בוררות.
44. עוד יובהר לעניין זה, כי הליך הבוררות הוא במהותו הליך שנועד להביא לסיום מהיר של הסכסוך בין הצדדים מחוץ לכתלי בית המשפט. משכך, נקבע כי כאשר תכלית זו אינה מתקיימת בשל חלוף זמן רב בו לא נעשה דבר, פוקע הסכם הבוררות [ראו [רע"א 5896/95 סיליס נ' אלקנה](#), פ"ד (1) 477, 482 (1996)].
45. דומה אף כי מטעם זה קבעו הצדדים בסעיף 19(3) להסכם כי ככל שמכל סיבה שהיא לא יתקיים דיון בוררות אחד לפחות תוך 45 יום מיום בקשת אחד הצדדים לקיום הליך בוררות, רשאי אותו צד לפנות להליכים משפטיים ולא לתקיים יותר בוררות, שכן אומד דעתם היה כי יש להביא לפתרון המחלוקות ביניהם במהירות, במסגרת הליך בוררות, וככל שהליך בוררות לא יתנהל במהירות, לא יהיה עוד תוקף לתניית הבוררות.
46. נוכח האמור, שעה שלא הוכח כי התנאי בדבר נכונות המבקשים לעשות כל הדרוש לשם קיום הליך הבוררות מתקיים בנסיבות העניין, אין בידי לקבל הבקשה לעיכוב ההליכים. כאמור לעיל, התנאים שנקבעו בעניין אלבקס הם תנאים מצטברים ודי בכך שאחד מהם לא מתקיים על מנת לדחות בקשה לעיכוב ההליכים מחמת תניית בוררות.
47. משכך, איני נדרשת לדון בהתקיימותם של יתר התנאים שנקבעו בעניין אלבקס, כמו גם בטענת המשיבים שלפיה כלל לא ניתן לדון בסעד המבוקש במסגרת הליך בוררות.
48. עוד יצוין, כי אין בידי לקבל את טענת המבקשים שלפיה לא היה עליהם להגיש כתב הגנה, שעה שהם עותרים לעיכוב ההליכים, זאת נוכח החלטתה המפורשת של כב' השופטת שבח מיום 28.11.2021, כמו גם נוכח ההלכה שנקבעה במסגרת [רע"א 10227/06 בובליל נ' אינדיג](#) (פורסם בנבו, 5.2.2007).
49. עם זאת, אין בידי לקבל הבקשה ליתן פסק דין בהיעדר הגנה, שכן בקשה כגון זו יש להגיש כבקשה נפרדת ולא במסגרת תשובה לבקשה לעיכוב ההליכים.

סוף דבר

50. נוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחת.
51. המבקשים יישאו בהוצאות המשיבים בסך 4,000 ₪. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
52. המשיבים יודיעו עמדתם אשר להמשך ניהול ההליך עד ליום 2.1.2022.

תזכורת פנימית ליום 3.1.2022.

המזכירות תדוור ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י" טבת תשפ"ב, 14
דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

מיכל עמית אניסמן 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

